

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULŪ L.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefranate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se retrămit.

Nr. 70.

Duminică, 29 Martie (10 Aprilie).

1887.

NOU ABONAMENTU

la

„GAZETA TRANSILVANIEI.“

Cu 1 Aprilie 1887 st. v., se va începe un nou abonament pe trimeziul Aprilie, Mai și Iunie, la care invităm pe toți onorații amici și sprijinitori ai foiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Anstro-Ungaria:

pe trei luni 3 fl.
„ șese „ 6 „
„ un an 12 „

Pentru România și străinătate:

pe trei luni 10 franci
„ șese „ 20 „
„ un an 40 „

Abonarea se poate face mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Abonaților de până acum li-se recomandă a însemna pe cuponul numărul fâșiei sub care au primită diarulul.

Domnii cari se vor abona din nou să binevoască a scrie adresa lămurită și a arăta și posta ultimă.

BrașovŪ, 28 Martie 1887.

Astăzi iernă unul din aderenții foiei noastre se plângea amar asupra indiferentismului ce domnesce aici între Românii noștri cu carte dela orașe și dela sate cu privire la afacerile naționale.

Inregistrându această plângere noi am recunoscut, că reșul există în adevăr, dăr amă adaus: trebuie să cunoștem mai întâiu isvorul reșului, decât voim să-l combatem cu succes.

De ce se lătește atât de tare indiferentismul între noi? De ce atâta indolență și oportunism pe toate cărările?

La întrebările aceste nu putem răspunde mai bine și mai nemerit, decât citându următoarea constatare, ce-o face un alt amic al nostru în corespondența sa din Ciceu, comitatul Dobêcei, publicată în numărul de ieri al „Gazetei Transilvaniei“:

„Unde poporul are conducători harnici și conșii de chiamarea lorŪ, acolo face minuni, pe lângă totă sërăcia ce-lŪ apasă“.

Acăsta este o părere, ce și-a câștigat-o corespondentul nostru nu din auzite, nici din cetite, ci pe temeiul experienței, ce a făcut-o vizitându mai multe comune din comitatul SolnocŪ-Dobêca.

Faptele vorbesc mai viu decât ori ce reclamă și, harŪ Domnului, mai aflăm încă prin comunele noastre sătesci preoți și învățători harnici, cărora nu trebuie să le fiă rușine de faptele lorŪ.

Dăr în casul de față nu se tracteză de mulțumirea sufletescă a acestora, ci de rezultatele reale dobândite în folosul poporului, de fructul muncii și alŪ ostenelelor conducătorilor lui.

Și nu numai amicul nostru din Ciceu s'a convinsŪ, că unde conducătorii sunt buni, poporul face minuni, cu totă sërăcia lui. S'au convinsŪ înaintea lui mulți alții, ne-am convinsŪ și noi și se poate convinge în fiecare moment ori și care.

Comunele, cari sunt așa de norocoșe să aibă preoți și învățători conșii de chiamarea lorŪ, progreseză, unele mai încetŪ, altele mai curêndŪ, dăr progreseză spre bine și de sigurŪ că în asemenea comune nu se va încuibă indiferentismul și indolența față cu cauza bisericescă și scolară. Vei întelni însă nepăsarea și pécatoșia cu carul în acele comune, cari sunt rău conduse, unde preotul și dascălul nu facŪ nimic spre a deștepta poporul și alŪ îndemna la muncă și la fapte nobile și folositoare.

Ce urmêză de aici?

De sigurŪ nu urmêză, că insuficiența mijlocelor materiale ar fi cauza, că în cutare sêu cutare comună țeranii noștri au mai mult in-

teresŪ pentru cârciumă decât pentru scôla lorŪ; nu urmêză nici că prigonitorii și asupririle, la cari sunt espuși, i-arŪ face așa de indolenți față cu cauza lorŪ scolară și bisericescă. Din contră este în natura lucrului ca omul lipsit de mijloce să se străduiescă a-și agonisi avere, ér celŪ prigonitorŪ să nisuiescă a se apêra.

Urmêză însă de aici, că sâtenul trebuie să aibă pe cineva, care să-i premêrgă cu exemplu, care să-lŪ îndemne la muncă pentru agonisirea averei și la luptă în contra nedreptăților, care să-i deștepte interesul pentru scôla și biserică. Nenorocirea comunelor, în cari s'a încuibatŪ indiferentismul este dăr lipsa de conducători cari să-și implinescă cu conșiențiositate și cu înțelepciune misiunea lorŪ.

Dăr mai urmêză din toate aceste încă un lucru de mare importanță pentru cunoșcerea reșului ce bânțuie aici poporul nostru.

Décă este adevêratŪ, că țeranul are lipsă de cineva, care să-lŪ sfătuiască și să-lŪ deștepte îndemnându-lŪ la fapte bune, atunci totŪ așa de adevêratŪ este, că și preoții și învățătorii dela sate au lipsă de sfaturi bune și înțelepte, și ei trebuie să aibă pe cineva, care să-i însuflețescă prin îndemnuri și exemple bune și să controleze purtarea lorŪ, căci ar însemna a pretinde prea mult dela acești preoți și învățători, cari au crescut și s'au dezvoltatŪ în condițiuni de multe ori prea modeste, ca să fiă fără de scăderi.

Cine să premêrgă cu exemplul frunțșilor dela sate, cine să-i deștepte și să le controleze faptele, decât nu conducătorii din centre, dela orașe?

Când vedemŪ așadêr, că în cutare comună preotul și învățătorul nu lucrêză nimic și se cufundă cu satŪ cu totŪ în nomolul indiferentismului, nu trebuie ôre să ne gândimŪ la ȱicala, că dela capŪ să impute pescele?

Indolența rămâne indolență pe têrêmulŪ afacerilor bisericesci și școlare ca și pe acela alŪ afacerilor politice naționale și decât preotul sêu învățătorul dintr'unŪ satŪ nu va lucra nimic pentru înaintarea culturii poporului, de sigurŪ că nu se va interesa nici pentru sôrtea lui politică.

Décă dăr nu se manifestă în sinulŪ poporului destulŪ interesŪ pentru afacerile naționale, cauza este și rămâne lipsa sêu defectuositatea conducerei.

Din toate rezultă că indiferentismul stricăciosŪ în afacerile naționale, ce ne bânțuie aici, își are sorgintea în nelucrarea sêu neinteresarea celorŪ din fruntea conducerei.

Din afară.

Corespondentul ȱiarului „Figaro“ a avut o interesantă întrebare cu bărbatul de statŪ rusŪ br. Jomini. Acesta ȱice, că Bismarck se rógă în genunchi de Rusia, ca să mêrgă în Bulgaria. „Austria va tăce, ȱise Bismarck; Rusia este stăpână peste OrientŪ și eu o sprijinescŪ contra tuturor.“ Jomini ȱise, că decât Rusia ar urma acestui sfatŪ, ar avea în contra ei pe Austria, Anglia, Italia și pôte și pe Turcia. ȱarulŪ observă cursa ce i se 'ntinde dăr nu va merge în Bulgaria. Ce privesc alianța celorŪ trei împêrați, după cunoscutele declarațiuni ale lui Kalnoky, nu mai pôte fi vorba de o reinoire a ei. Rusia vrea să 'și păstreze libertatea de acțiune, căci nu voescă să sufere echilibrul europeanŪ prin pré marea influință a unei sêu altei puteri. În casul unui rêsboiu între Germania și Franca, Rusia va sta cu armele în mână, spre a interveni în momentul potrivit, căci ea nu va lăsa să fiă Franca nimicită. E greu a prevedê, care ar fi atitudinea Rusiei față cu Austria. Rêsboiul germano-francesŪ ar dura multŪ timpŪ, armata germană însă din cauza compunerii sale

n'ar pute suporta rêsboiulŪ mai multŪ ca unŪ anŪ, și acăsta 'i unŪ avantajiu pentru Franca. Bismarck vrê pacea, elŪ scia că armata francesă e bună, dăr prin arta sa diplomatică voescă să 'și mărêscă opera pe cale pacnică. ElŪ e îngrijatŪ de unitatea germană, este absolutŪ necesarŪ să se convingă mai întâiu de intențiunile pacnice ale Francei și Rusiei, spre a-și pute îndrepta privirea înăuntrul imperiului. De aceea Franca și Rusia trebuie să 'și păstreze libertatea acțiunii lorŪ.

NoulŪ ministerŪ italianŪ, despre a cărui formare amŪ fostŪ înșciințatŪ, se compune astfel: Depretis la esterne, Crispi la interne, Bertole-Viale la rêsboiu, Zanardelli la justiția, Saracco la lucrări publice. Ceilalți ministri, afară de Robilant dela esterne, Ricotti dela rêsboiu, Tajani dela justiția și Genala dela lucrări publice, a cărorŪ demisiune a fostŪ primită, rămânŪ la departamentele lorŪ. După cum comunică „Tanfulla“, contele Robilant a cerutŪ să iasă din personalulŪ diplomaticŪ și să fiă pusŪ în disponibilitate ca generalŪ.

Foile italiene întâmpină peste totŪ forțe amical noulŪ ministerŪ. Chiar foile opoziționale îi profescŪ o lungă durată. Majoritatea pe care potŪ conta Crispi și Depretis va fi forțe mare. Crispi se bucură de mari simpatii, e omŪ cu autoritate și cu influință; Zanardelli ca jurisconsultŪ e imparțialŪ; Saracco e o garanția, că cheltuelile pentru lucrările publice se vorŪ restringe; Bertolè-Viale e unŪ escelențŪ administratorŪ, elŪ a pusŪ baza actualiei organizațiuni a armatei.

O telegramă din Bruxela cătră „Standard“ pretinde a sci, că tractările începute deunăȱile pentru formarea unei confederațiuni balcanice arŪ fi înaintatŪ atât de departe, încâtŪ să se fi stabilitŪ o înțelegere forțe intimă între Bulgaria și Serbia, cuprindêndu-se în ea și o convenția militară. România, ȱice, se va alătura în scurtŪ timpŪ la acăsta alianță. O convențiune subscrisă formalŪ sêu unŪ tractatŪ nu există, dăr schimbulŪ de păreri făcutŪ între Bulgaria, România și Serbia ar fi adusŪ cu sine amintita înțelegere care, probabilŪ, să fi obținutŪ încuviințarea prințului Bismarck și a contelui Kalnoky. Grecia să fi refusatŪ a întra în acăsta învoială din motivŪ că greutățile ei interne nu i-arŪ permite acăsta.

CorespondentulŪ din Viena alŪ ȱiarului „Standard“ comunică acestei foi, că Katkoff ar fi fostŪ amenințatŪ că va fi omoritŪ, decât nu va îndupleca pe ȱarulŪ să primescă proiectulŪ de constituțiune, din care i s'a trimesŪ o copie litografiată din Londra. Cu totă influința ce o are Katkoff la ȱarulŪ, cu greu îi va da mâna să facă acestuia o asemenea propunere. Ce privesc politica lui Katkoff, din cauza căreia fusese chematŪ la Petersburg și de acolo la ȱarulŪ, i s'a datŪ, se ȱice, sfatulŪ, să fiă mai moderatŪ. Și în adevêrŪ în timpulŪ din urmă se observă ôre-care moderațiune în foile lui Katkoff.

Negociările pentru convenția comercială.

Foile din Viena vorbeau de două puncte ale convenției veterinare, contra cărora au făcutŪ obiecțiuni delegații români, dăr nu ni-au spusŪ, cari anume suntŪ aceste puncte. „Unirea“ din Bucuresci aruncă ôrecare lumină asupra acestorŪ puncte. Etă ce informațiuni primescă acăsta foie cu privire la mersulŪ discusiunilorŪ în Viena:

„Delegații austro-ungari au căutatŪ și la întrunirea de acum, ca și la cele din anulŪ trecutŪ, a înfășșa România ca făcêndŪ parte din zona în care epizootiele suntŪ permanente și, poraiț din acestŪ fals punctŪ de vedere, au pretinsŪ a se stipula în viitôrea convențiune măsurŪ cari, de faptŪ, ar nimici cu totulŪ comerțulŪ de vite din România și deci cultura vitelorŪ.

Cu alte cuvinte, au căutat să capete formală dreptul d'a face și pe viitor, ceea ce dela 1881 încetează sau făcut arbitrar, spre a opri vitele din România să pătrundă în Austro-Ungaria.

Cestiunea e d'unu interesu capitalu pentru România, interesu mai mare decât cerealele; căci cerealele române se pot primi, fără neajunsuri în Ungaria, de vreme ce numai primindu-se, se pot exporta cerealele ungare, care sunt mai scumpe; pe când din contră, importarea de vite din România ar face o serioasă concurență produselor similare pentru că pe d'o parte sunt mai efine, ér pe de alta carnea lor e mai bună, de vreme ce în general vitele din România nu se îngrașă cu borhot.

Se înțelege, că discuțiunile între delegați trebuie să fi fost foarte interesante. Delegații imperiului vecin, pornind dela idea ce mai sus arătarăm, au preinsu:

1) ca ori ce transportu de vite din România să fi supus, la frontiera, inspecțiunii veterinarilor austro-ungari, cari să-lu pôtă refusa, chiar dacă certificatele veterinarilor români ar constata perfecta sănătate a vitelor;

2) ca transportul să nu se facă decât pe căile ferate, și;

3) ca vitele să nu fiă duse decât la abatoriele ce li se voru destina.

Ori cine vede, că aceste pretențiuni înseamnă a pune dela început și în principiu în bănuială constatările veterinarilor români; înseamnă a lăsa pe exportatoru la buna grație a unor funcționari străini, care pot să fiă totu așa de puțin riguroși, cum au fost în cazul lui Dinu Mocanu, acum călă-va an; și, în sfârșit, a lua transporturile de vite din România folosul d'avea concurență între cumpărătorii.

În asemenți condițiuni, se înțelege de sine, că tratările nu puteau fi lungi; delegații români nu puteau primi aceste condițiuni; căci primirea lor ar fi echivalat cu jertfirea unuia din cele mai însemnate interese economice ale țării. Și informațiunile noastre ne spun, că n'au primit aceste condițiuni.

Totuși, spre a da o nouă dovadă de bună-voință României pentru încheierea unei convențiuni cu Austro-Ungaria, delegații români au prezentat și densii un proiect de care vom vorbi în numărul viitor.

Cehii și Maghiarii.

Între Cehi și Maghiari s'a încinsu o certă înfocată din cauza agitațiunii în Boemia, ca să nu se mai cumpere făină și în genere produse unguresci. Se înțelege, că conflictul dintre foile din Pesta și Praga nu se mărginesc numai la făină, ci discuțiunea a trecut în domeniul politicei, ventilându-se și cestiunea dualismului și a federalismului. Focul l'a deschis „Nemzet” contra „Politik” din Praga. Acesta a ripostat și acum îi vine în ajutor și „Narodni Listy”, care esclamă indignat: „Spuneți-ne pentru Dumnezeu, dacă puteți: făcutu-ni-a vreodată Maghiarul vr'unu bine, ori dora nu ne-a strivit totdeauna de părete pumnul maghiar, fiă în treburile politice seu economice?...” „Să încerce numai Maghiarii, vom vedea atunci, care va fi cel mai tare.”

„Pesti Naplo”, la rândul lui, deschide și el focul, imputându Cehilor, că cu ajutorul Croaților și a celorlalți Slavi din Ungaria voescă să fundeze o împărăție mare slavică pe

base federalistice. „Dacă,” dice foia maghiar, „egemonia Slavorilor din Austria va face imposibilă susținerea dualismului, atunci ce va urma de aici? Ore unitatea imperiului? Nu, ci tocmai contrarul. Încetându pactul dela 1867 întră în vigoare vechia uniune personală. Cu totă fidelitatea ce-o avem cătră regele nostru trebuie să apărăm drepturile patriei noastre și să facem fera noastră independentă de rivalitatea stricăcioasă a patrioților austriaci.”

Certa între Maghiari și Cehi a luat așa der precum, se vede, unu caracteru foarte serios și de astădată nu sunt prospecte, că ea va înceta curându.

SCRILE DILEI.

Ni se anunță din Turda, că „clubul electoralu alu partidei națiunale române” s'a constituit în 3 Aprilie în Turda, cu centrul comitatului Turda-Arieșu.

O nouă ordinațiune: ministrului honveților stabilește locul și timpul ținerii cursului pentru instruirea oficerilor de glôte. Cursul se va începe cu ziua de 12 Aprilie st. n. 1887 în următoarele localități din Ardeal: 1) Brașov, Bistrița, Ciucsereda, Deșiu, Deva, Elisabetopol, Clușiu, Lugosi, Tergul Mureșului, Sibiu, Gilău, și în mai multe localități din Ungaria, între cari: Budapeșta, Oradea, Sigetul Marmăției etc. 2) cu ziua de 6 Mai: în Deva, Ciucsereda, Făgărașu, Clușiu, Kezdiogorhei, Tergul Mureșului, Aiud. — În timpul vacanțelor școlare se va ține cursu în: Brașov, Clușiu, în Secuime și în mai multe localități din Ungaria, Cursul pentru călărit se va începe din 12 Aprilie stil nou în mai multe localități din Ungaria, ér pentru Transilvania se va ține în Tergul Mureșului. Cei ce s'au înscris pentru cursul de călărit sunt avisați a se însina la comanda respectivă de regimentu până la 11 l. c., mai târziu nu se vor primi decât la cursul pentru pedestri. Alte cursuri pentru instruirea oficerilor la glôte nu se vor înființa.

Epidemia de pojaru în Sibiu începe a deveni mai periculoasă în unele casuri. S'a întâmplat chiar că câte unu copil în timp de 4-6 săptămâni căpeta bóla de două ori. În Cristurulu secescu și comunele dimprejur graséză asemenea în mare măsură pojarul între copii. Școlile s'au închis din cauza acesta; dintre numeroșii bolnavi numai unu singuru casu de reînșănătoșare s'a ivit până acum.

În comuna Cigmău, comitatul Solnoc-Dobéca, a fost mare incendiu la 3 Aprilie c. Focul a izbucnit din casa lui Teodoru Ibranu. Vântul a împrăștiat flăcările și au ars 29 case împreună cu toate clădirile de economie din jur. Din cei bantuiți de foc 13 inși sunt mai cu totul lipsiți de avere. Numai 6 din ei au fost asigurați. Paguba e socotită cam la 20,000 fl. v. a.

Academia română a ales membri corespondenți pe d-nii I. Calenderu pentru lucrările sale asupra dreptului Romanu, pe d. Virgolicu Ștefanu, pentru lucrările sale literare, pe d. Leconte de Loni, restauratorul Curții de Argeșu, și pe d. Th. Burada pentru lucrările sale istorice și arheologice. Vineri a fost ședința publică; domni: Ureche a citit din istoria bisericeii (o frumoasă poveste populară). Hajdu despre vorba an și Bacalogu despre electricitate (nouele descoperiri).

Certe de confinie între Austria și Rusia. Torna trecută merse o comisiune mixtă, constatătoare din amplexi ruși și austriaci, la frontiera ruso-austriacă în localitățile mărginașe, Socalu, Camionca, Strumilova, Zaberze, Borszov și în alte ținuturi, cari despartu guvernamelele Volhyniei și alu Podoliei, cu scopu d'a regula, rectificându la unele puncte linia frontariei. Guvernulu rusesc însu n'a incuviințat rectificările făcute de acestă comisiune, reclamându pe basa unei charte făcută la 1829 ca teritoriu rusescu o parte a ținutului dintre Slo-niuvka și Szczyriv. Dilele trecute s'a resuscitat din nou acestă cestiune. În curându va merge la fața locului altă comisiune mixtă spre a rectifica definitiv aceste linii de frontieră; căci în starea de adă au adus multă pabugă populațiunilor limitrofe, dându chiar ansă la conflicte serioșe între proprietarii ruși și țeranii galicieni.

Consiliul superior alu Băncei austro-ungare a hotărît să se înființeze o filială în Oradea-mare.

Consulatulu austro-ungaru fu încunoscintat din partea guvernatorului generalu alu Varșoviei, că țeranilor din Galiția, cari se îndeletnicescu a merge dincolo de frontieră în Polonia rusescă, la munca câmpului, le este permisă intrarea și în acestu an numai pe lângă observarea prescrișelor ordinu de până aci.

Doctorulu în medicină Mitrea, român de origină și actualmente în serviciul guvernului Țerilor-de-josu, în Atsin, insula Sumatra din India, a comandat scrie „Răsboiulu” — o cantitate ore-care de vinu românescu alb și negru, în sticle, la d. Iulianu Oprescu. Comanda fu realizată și cu totă distanța lungă, vinul, după cum arată numitulu doctoru, nu numai că a ajuns în cea mai bună stare, der clima tropică d'acolu n'a avut nici o influență asupra calității lui. — D-sa mai spune, că cu ceva silință s'ar puté introduce în partea locului vinurile românesci, mai cu sémă cele albe, cu multu succes, căci cel trimis a fost admirat atât pentru escelentulu lui gustu, cât și pentru calitatea sa d'a resista la o mulțime de inconveniente rezultându din cauza transportului, și mai cu sémă a climei.

D-șora Maria Kopanitsch, fiica șefului stațiunii telegrafice de aici, se va cununa la 12 Aprilie n. c. 4 ore p. m. în biserică evangelică din cetate cu d-lu Ștefanu Gencsy, secretaru financiaru și inspectoru de dare reg. ungurescu alu comitatului Brașov și Făgărașu. — Felicitările noastre!

Lui Mantov, prefectul Ruscucului, îi merge mai bine. Unu consiliu de medici ce s'a ținut alaltăeri și-a dat părerea, că Mantov a scăpatu de or-țe pericol. Oficerulu bulgaru, care fu asemenea rănit de unu asasin în Ruscucu, pe care d-nul doctoru Severeanu l'a vizitat Sâmbătă la Ruscucu, a fost adus în București și așezat în casa de sănătate a doctorului Severeanu, de cătră care i se va face o operațiune.

După cum se comunică din Atena, ministrulu-președinte Trikups a prezentat camerei eline unu proiectu, prin care, votându-se de cameră, s'ar asigura principelui de coronă Constantinu unu apanagiu anualu de 200,000 franci. Pe lângă acestu apanagiu în monetă sunătoare se vor mai da principelui de coronă și două palate ca locuință. Se mai dice, că în cazul unei absențe a regelui din țară, regența i se va preda principelui clironomu.

FOILETONU.

Onorabili.

Conferința d-lui St. Velescu, ținută în sera de 5 Februaru 1887.

Conferențiarulu începe printr'o frumoasă glumă, făcându, că a schimbatu subiectulu, der, adăugă d-sa, dacă nu mă înșelă m'a luat curentulu epocii ce străbatem.

Își propune a desfășura cestiunea acesta: nestatornicia și pripa indeletnicirilor noastre.

D-deu a făcutu lumea în șese zile și în a șeptea s'a odihnit. Așa, cel puțin, spune Biblia. Noi oamenii înse nu vrem să facem acesta. Activitatea noastră înboldită de curentulu progresului rău înțelesu nu se pôte odihni: când nu lucrăm cu trupulu, mintea noastră nu stă locului, ideile o pornesc prin sfere cunoscute și necunoscute.

S'ar părea, la prima vedere, că acestă grăbnicie e unu semn de progres. Lucrul însu nu stă astfel. Nimic nu se face temeinic și răul e cu atât mai mare cu cât a cuprinsu pe toți, chiar pe aceia, cari ar trebui să aibă minte pentru înțreaga țară.

Vrem să le facem toate cum ne trăsnește prin minte; vrem să schimbăm legile, socotindu că vom vindeca relele sociale, fără a gândi mai departe că astupăm o rană, care dă naștere alteia și mergem așa din rană în rană, fără a face nici o îmbunătățire.

Toți vrem să fim mari, să ni se dică: marele patriot, marele istoric, marele poet, etc., însu nimeni nu lucrăză cu statornicie pentru acesta.

În litere, arte, științe, ne aruncăm în notă, socotind că grăbnicie și inspirația fugitivă va înlocui o muncă se-

riasă seu o lipsă de aptitudine. Și acestă grăbnicie se începe dela capetulu vieții. Învățătura se face în pripă și de sigur că n'are temei Adesea vedem tineri de 21 de ani prezentându-se cu mai multe titluri de doctori și licențiați.

Conferențiarulu povestesc relativu la acesta o anecdotă. Pe vremea când Manolache Costache era ministru, se prezentă la densusu unu tineru să ceră unu post și îi arătă unu densusu de diplome. Ministrulu, după ce le văzu, îi răspunde cu unu zimbetu ironic: „Una, d-le! una și bună.”

Așa și cu averile. Părinții noștri și le-au agonisit cu răbdare și cu cinste și erau temeinice. Adă toți caută să facă averi repede și când drumulu dreptu nu duce lesne unde voru, alergă pe calea pieșă, la falimente, dacă sunt negustori. Și li se permite să înșele, pentru că înșelă după legi... legi făcute și ele totu în pripă. Dăm zor să facem societăți pe acțiuni și când col... sfârșesc cu „Prevederea.”

Căsătoriile se facu totu în pripă. Tinerii, roși foarte de timpuriu de relele unei vieți destrăbălate și ruinătoare, caută o retragere tihniță în căsătorie. Prea puțin se însoră de dragoste. Cei mai mulți o facu din calcul și lucrulu merge de grabă. „Câtă dăstre are?” se întrebă, și, dacă răspunsulu e mulțumitoru, tocmele începe în „cinci vorbe și tergul se face în două și astfel preli-minările fericirei casnice se iscălesc de oficerulu stărei „civile totu cu atâtă grabă și totu cu același condeiu, cu care iscălesc unu bilețu pentru înmormântare.”

Adă în cele mai multe casuri nu se însoră Scarlatu cu Maria de pildă, ci binău cutare cu epoletulu cutare;

moșia cutare cu funcția cutare, seu banii ghiață cu titlul cutare și așa mai departe.

Resultatul e că peste câteva luni, președintele tribunalei iscălesce hotărârea de divorț.

Dacă acesta e căsătoria, se înțelege ce va fi familia, basa societății și deci ce va fi societatea.

Nu trebuie pentru toate acestea să acuzăm instituțiile, căci, dacă alergându, ne împedicăm; vorbindu pripit, ne încurcăm la limbă; mâncându repede, ne încurcăm, — nu suntem de vină piciorule, limba, ori gura. Totu așa noi, cari vorbim repede seu mâncăm pripit, suntem de vină. Măcaru că suntem unii ce mâncă „in pripă colectivitate” și nu se înecă.

În statele constituționale, toți se ridică în potru erarchiei. Scriitorulu vré să devie șefu de masă; șeful de masă, directoru; directorulu, ministru; ér acesta ar vré ca legile să fie făcute așa încât el să rămăe până la mörte ținutulu pe fotoliulu seu.

Grăbnicie a datu nascere unei bresle, care constituiesc așa dizele omidi constituționale, bresla vânătorilor de slujbe grase. Ei au adus cumulu, acestă bóla așa de rea a societăților democratice. Omenii aceia socotescu că dacă după legi avem drepturi la ori-țe funcții le și putem ocupa cu demnitate pe toate.

Împrejurările din urmă au adus susu ce era josu și au dat josu ce era susu. Acestu lucru e firescu și nu putem opri ridicarea celor ce merită; der a datu nascere la o sumă de ambițiuni, la dorința d'a fi totu mai susu decât suntem și, ce e mai rău, decât ni se cade.

În vremea giubelelor par'că totu se ascundeau

Din comitatul Făgărașului. La finea anului trecut apără în foia noastră cu subscrierea „Olteanul” o corespondență, cu privire la alegerea de membri în comisiunea municipală din cercul electoral V.-Recea. „Olteanul” susținuse, că d-lu vice-comite Grămoiu n'a fost ales între membrii comisiunii municipale, din cauză că și-ar fi pierdut auctoritatea și încrederea alegătorilor săi.

În privința acosta ni-a trimis din Vaida-Recea d-lu preot și învățător Arseniu P. Bunea un răspuns, pe care însă, fiindu prea lung și de interes mai mult privat, nu l'am putut publica. D-lu Bunea se declară cu totul în contra celor susținute de „Olteanul” și susține, că d-lu vice-comite Grămoiu, precum în trecut, așa și acum se bucură de deplină încredere înaintea alegătorilor din V. Recea; er cauza nealegerii sale cu ocaziunea acosta o atribue d-lu Bunea mai virtos imprevizării, că alegătorii au fost duși în rătăcire de alții. Presupunând adecă, că d-lu Grămoiu ar avea vot în congregațiune în puterea oficiului, au crezut că ar fi superflu alegerea lui. De altă parte, dice d-lu Bunea, conducătorii din V.-Recea au făcut să se voteze pentru d-lu Dejenariu, vrându a se conforma voinței inteligenței din Făgăraș, despre care aflară, că ar fi decizi a nu recomanda între candidați pe nici un amplotiat. Faptu frumosu de solidaritate a fostu acesta, declară d. Bunea, d'er nu o stirpire a încrederii alegătorilor față cu d-lu Grămoiu.—Faptul însu, că d-lu vice-comite Grămoiu a stăruit să se anuleze actul electoral nu prea vorbește pentru părerile dezvoltate de d-lu Bunea.

Federațiunea balcanică.

„Gazeta Mosevei” dice, că ore-când s'a vorbitu multu la Berlin despre federațiunea țerilor slave din peninsula balcanică. S'au făcutu chiar planurile de acțiune spre a se sci cum va lucra acosta federațiune în casu de războiu contra Rusiei:

„Două alternative se potu întâmpla: Turcia va fi s'eu în partea Rusiei s'eu în contra Rusiei. În casul d'întâiu valoarea cooperării federațiunii va fi foarte îndoișă; d'er în casul alu doilea lucrul se schimbă, pentru că Rusia n'ar avea libertatea mișcărilor sale și forțele ei ar fi împrăștiate căci ar fi nevoită să aere cōstele Mării Negre.”

„Gazeta observă apoi că, pe timpul prințului Alexandru, Englitera voia să ia un port bulgar pe Marea Neagră. Atunci era vorba de Burgas; acuma se vorbește de Varna. Se gândescu ore s'eu nu Englesii la acosta achizițiune? Asta' altă cestiune! D'er nu e mai puțin adevăratu, că cei din Viena se silesć să întinda Engliteri acosta momelă.”

„Există alianța italo-austro-germană. Cei ce facu parte din acosta ligă defensivă și ofensivă vorbescu de iubirea lor de pace și în același timp găsescu mijlocul d'a răspunde vestea despre alți aliați noi, fără să se preocupe de restul Europei.”

Convocare.

Deorece mișcărilor electorale în totă țera sunt în curgere, subscrii în conțelegere cu mai mulți alegători au aflatu de consultu ca pentru pregătirea agendelor referitoare la alegere și alegerea delegaților la conferința generală ținându în locul destinat de către comitetul central, să concheme pe alegătorii români din cercurile electorale Reginul-Săsesc și Gernesig la o consultare prealabilă, care se va ține în Reginul Săsesc la 21

Aprilie st. n. a. c. la 2 ore p. m. în cancelaria prim-subscrisului, s'eu după împrejurări într'unu altu localu spre acestu scopu alesu.

Sunt rugați deci toți alegătorii din aceste două cercuri și cu deosebire inteligența a se presenta pe ziua amintită în număr cātu de mare.

S.-Regină, în 31 Martie st. n. 1887.

În numele clubului alegătorilor români:

P. Barbu, Dr. Absolon Todea. B. Rațiu

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a „Gaz. Trans.”)

VIENA, 9 Aprilie. — Loc. feldm. contele Paar, înteușu adjutant generalu alu împăratului, a primitu unu lungu raportu alu lui Stoilov, care se pare a fi mulțămitu despre comunicările primite.

CONSTANTINOPOLU, 9 Aprilie. — Rizebey a renunțat la speranța d'a aduce o împăciuire a partidelor bulgare.

PETERSBURGU, 9 Aprilie. — După sciri private, er a începutu procesul contra participătorilor la atentatul dela 13 Martie. La pertractare s'au chemat și omeni de încredere între nobili și burgezi.

DIVERSE.

Este a se considera ca Bulgaru principele Alexandru? Judecătoria de Varna a fostu silită țilele acesteia a aduce din nou o sentință, că este ori nu este a se considera ca cetățenul bulgaru principele Alexandru? Domnii dela judecătoria din Varna au declarat după o lungă conferință, că ei nu sunt competenți. În urma acesteia va fi de lipsă, ca o judecătoria de apelați să se pronunță asupra cestiunii acesteia. E vorba de unu procesu privatu alu unui architectu germanu, ce are o pretențiune de vre-o câte-va mii de franci, rămase dela clădirea unui palat principar lângă Varna. Architectulu are a se ține în totu casul de regența bulgară, căci precum sciutu este, acosta a cumpăratu tōte bunurile principelui Alexandru, așa încātu principele astăzi nu mai are nici unu bun în Bulgaria. Architectulu de sigur va primi în curându pretențiunea sa, mai interesantă e însă sentința judecătorilor despre cetățenia bulgară a principelui Alexandru. Pe timpul guvernării sale principele a vorbitu în acțiuni oficiose de „patria noastră bulgară”, ba există scrisori, în care principele se folosea de espresiunea: „Eu ca Bulgaru...” Er decă principele Alexandru, când a primitu corōna Bulgariei, nu a renunțat cu desăvârșire la cetățenia germană, totuși ar exista motive, ca cu tōte espresiunile făcute de elu să fiă considerat de Germani. O ast-felu de sentință nu e însă pe placul Bulgarilor, căci sute de mii, decă nu milioane, consideră pe principele Alexandru dreptu domnitorul legitimu, căci abdicarea lui impusă de Rusia precum și noptea dela 21 Augustu au puțin motive a fi judecate ca îndreptățite.

Unu accidentu sângerosu. — Diarul „W. allg. Ztg.” comunică următoarele: Într'unu cupeu alu trenului ce mergea dela Viena spre Budapesta se aflau mai țilele trecute următoarele persoane: o mamă, două dame frumusele, ficele ei, doi tineri, și unu altu călătoru modestu, Mama durmea liniștită, precum se cuvine unei mame bine crescute, cele patru tinere persoane purtau o conversațiune foarte animată. Celalaltu modestu călătoru

cerca într'unu colțu a imita pe mama, ținându între genunchi o sticlă mare. Fără de veste se schimbă situațiunea. Tinerele dame devenir seriose, fețele lor aci se nroșiau ca para focului, aci se ngălbinu. Tinerii le întrebă îngrijați, decă li s'a făcutu rău, și se oferu a deschide ferestra, oferu apă de colonia și alte mijloce pentru liniștire, la care însă căpătau răspunsuri refuzătoare.

De odată una dintre dame, cu unu țipetu de durere și de spaimă, sare de pe locul unde ședea, și se repede la mama, care tocmai se deșteptă din somn. Ii șoptesc ceva la ureche, și mama deveni foarte îngrijată. Tinerii sunt în perplexitate, se silesć a fi discreți și se uită pe ferestra afară, se vedă decă mai este multu până la o stațiune. — „Conducătoru deschide ușa!” strigă mama și într'o clipă dispărură damele în stațiune. Sgomotulu ce-lu făcură damele deșteptă din colțul cupeului și pe modestulu călătoru, care deodată începū să strige cu o voce aprōpe plângătoare: „Ah, lipitorile mele! Mi-au fugitu, am rămasu păgubașu!” Auțindu tinerii acosta, îndată fură lămuriți despre situațiune. Modestulu călătoru era unu bărbieru dela sat, care ducea acasă în sticlă acele lipitori. Capaculu dela sticlă căduse jos prin sguduirea vagonului. Fiițele setose de sânge eșiseră din sticlă tirându-se prin vagon în recunoscere și alegându-și pe cele două tinere dame ca victime, care trebuiră a-și jerfi ceva din sângele lor.

Ingropată de via. — La 20 ale luni curente, pe la orele 11 dimineța, mai multe femei și mai mulți bărbați din satul Bogdănesel, comuna Cucuteni, jud. Iași, s'au dus la o lutăria din Dârjeni ca să ia lut și cum sâpau cu toți lutul s'a risipitu malul și au cuprinsu pe femeile Maria D. Străchinariu, Zoița C. Zară și Catinca T. Moga. Cu ajutorul celorlalți ce erau de față s'au scos cele două din urmă, numai puțin contuzionate, ear Maria Străchinariu fu scōsă mortă.

Superstițiunile. — Unu faptu curiosu s'a petrecut în cotuna Mânzătesel, comuna Bosia, plasa Branitea, jud. Iași. Locitorulu Costache Părlogu, în ția de 13 Martie a. c. întorcându-se cu soția sa Zoița dela carciună unde beuseră împreună, a scos tōte lucrurile gospodăriei sale afară și a datu apoi focu acoperemintului casei, spunendu femeii, că casa lor are pe necuratulu și că decă nu i-a spus până acuma, a fost ca ea să nu se sparie, asigurându-o însă că are să facă casa din nou.

O epistolă de amoru. — Dōmna Barbier, o frumōșă și avută parisiană, era de multu timp în relațiuni intime cu unu june oficeru de cavalerie. La 10 Martie, d. Barbier surprinse pe soția lui în momentul când aruncă într'o cutia de scrisori o epistolă, ce scriesese amantului s'eu. Gelosulu soț, uitându-se furiosu la necredincioasa sa soția, îi țise mănios: „Să scii că mă duc d'a dreptulu la biuroulu centralu alu poștei și îndată ce se va deșerta cutia, voi reclama scrisoarea ta. Abia că d. Barbier plecase, apucându spre casa poștei, soția lui intră la o magasi și cumpără două litre de spirtu pe care-lu turnă în cutia scrisorilor, după acosta aprinse unu chibritu ce'l aruncă înflăcărăt în acea cutia și fugi repede. Înse unu birtașu, ascunsu sub pōrta unei case vecine, observă tōtă acosta procedură și se grăbi a alarma celui mai apropiatu poștu de poliția. Până s'aducă unu lăcătuș și până se spargă cutia, tōtă corespondința ajunsese pradă flăcărilor. Poliția a descoperitu pe făptuitoru și dōmna Barbier va avea acum a se justifica înaintea tribunalului.

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu Dr. Aurel Mureșianu

patimile sub acele haine largi, d'er ați haina e strimță, mintea e strimță, numai conștiința e largă... În vremea vechiă prin haine se deosibiau omenii unii de alții, ați poți lua prea bine pe unu fecioru dreptu ministru și pe unu ministru ori deputatu dreptu unu fecioru de casă mare. În vremea vechiă aceluia ce nu și purta portul, i se ținea să umblă tiptil și ați tiptilul a trecut în morală și politică.

Ați, prin electricitate, poți să minți ori cātu fără a roși, căci obrazul nu se vede. Drumul de fieru ne înlesnesce a face ați ici o mișelă și mâne se putem fi în altă parte ca să facem una mai bōcănă.

Ați, înșelăciunea se chiamă dibăciă; hoția îndemănare; viclenia diplomațiă; trădarea îndrăsnelă.

Astfelu turbarea d'a nu fi ce putem fi, cuprinde pe toți și în acosta luptă pentru a ajunge cu ori ce chip, nu ne uităm la mijloce, țelul ne orbesc. Adesea făcându sărituri pré mari, ajungem dincolo de țel. Nu e vorbă; meritulu se ridică și elu d'er decă acesta intră pe țera cea mare o sumă nenumărată de nemeritoși în țra pe ferestre și ajungu susu plutesc, pentru că apa îi duc.

Totu printre acosta găsimu și o seamă de pedanți car, decă întâmplarea ia aruncat pe unu fotoliu ceva mai înalt, cred că potu preface totul cu le trāsnesce prin capu.

Așa se țice că într'o țera constituțională, unulu din acosta, între altele propune a se face unu cântaru pentru capacitate și rezultatul se scrie într'o condică cu multe rubrici de ce e bunu fiă-care. De pildă, la unulu popă, la altulu dascălu și așa mai încolo.

Celu mai bunu lucru de făcutu în astă privință

ar fi să se facă fiă-care alegătoru să pricēpă ce misiune are și ce trebe să facă în adevēru cu acea cartă care i se dă; pentru că nu ajunși potu să judece capacitățile unora și altora.

Totu așa veți pe diferiți inregistratori, s'eu socotitori de cifre, făcendu lucruri de car nu sunt de locu capabili. Să nu uite însă vorba Romānului: alta e cartea și alta e mintea.

Acești ajunși au adus o zăpăceală foarte mare. Țeranulu fuge dela plugu spre a se face slujbașu, boiangulu se face ipistat; băieții japāneselor fugu dela meșteșug și slugărescu pe la ajunși, că d'or s'or ajunge și ei; avocatulu fuge dela judecătoria de pace și se face gazetar, calendaristi scriu tragedii; etc. etc., încātu totul a devenitu un adevăratu turnu alu babilonului.

Omulu în de obște se măgulesce a fi laudat într'unu lucru, în care nu se pricepe cātuși de puțin. Și de aceea, fără să ție socotela de vorbele unui bietu învătătu vechiu, că pentru o singură meserie nu e de ajuns viața, îi vedem pe ajunși și doctori, și advocați, și profesori, și deputați și decă s'ar put și senatori în același timp.

Decă ne amu mărgini zădnicia și amu rămân în cercul conștiințelor și puterilor noastre, de sigur că ne aru stima sinceru semenii noștri, și țera ar ave unu profitu realu. Înse nu e așa. Cei mai mulți se țin de maxima: „Schimbă-ți locul, ca să-ți schimbi noroculu.”

Pesimiști desperă în găsirea leacului, d'er ceilalți nu trebe să ne luăm după ei. Leaculu stă în acosta: statorniciă în principiile bune. Pentru acosta trebe

să ne ferim de bōlă, depărtându împrejurările ce o potu produce, adecă să muncim seriosu, să luăm totul dela temelă și numai așa ți cu ți, anu cu anu, în continuu, reușim; d'er cu prefaceri nechibzuite și legi pripite nu vom face nimic. Progresulu e stānjenit de capetele gōle, car, — tocmai pentru că sunt gōle, — plutescu pe d'asupra.

Să ne ferim a lua îndrāsnelă dreptu talentu și încăpăținarea dreptu sciință.

Conferențiarulu declară la sfârșitu că, după cum unu colegu alu d-sale a voit să rēsbune cuvēntulu patriă, totu așa și d-sa vrea să rēsbune cuvēntulu omōre, onorabilă. Celu dintēiu însă a arătatu partea serioasă; d. conferențiaru însă n'a pus în vedere tocmai partea ridiculă a lucrului, căci ridendo castigat mores. (ridēndu pedepesce moravurile). În adevēru tōte țipurile ce ni le-a trecut pe dinainte sunt de aceia, pe car ni numim onorabili. Acestu nume s'a întinsu și la alte țipuri mai inferioare. Așa d sa în comedia-i Hagi-Bina pune pe unu epistatu, care vine să aducă o citați la unu neguțatoru și intrându în odaia nu găsesce pe nimeni și vede tutunulu pe masă. Îndată începe să indese în busunare. Negustorul intrându pe ușa și vedēndu-l, îi țise numai: — „Da ce faci, onorabile?...”

Din nenorocire, ori cātu sunt de ridiculi și de rēu-făcētori onorabili, omenii se supun lor, fiindu că sunt îndrāsnel și îndemānicel până a-și însuși dreptulu de a porunci în numele civilizației și alu libertății. Deci la luptă cu toți ca să scāpăm de acestu soi de onorabili!

(•Romānia.)

Gheorghe dela Plevna.

Cursul la bursa de Viena
din 7 Aprilie st. n. 1887

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Rentă de aură 5%, Rentă de hârtă 5%, Imprumutul căilor ferate ungare, Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung., etc.

Bursa de București.

Cota oficială dela 26 Martie st. v. 1887.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Renta română (5%), Renta rom. amort. (5%), Impr. oraș. Buc. (20 fr.), Credit fonc. rural (7%), etc.

Cursul pieței Brașov
din 8 Aprilie st. n. 1887.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Bancnote romănesci, Argint românesc, Napoleon-d'ori, Lire turcesci, etc.

FARMACIA
J. PSEPHOFER

Viena, Singerstrasse Nr. 15
la „goldenen Reichsapfel“

Pilule pentru curățirea sângelui, mai înainte numite „Pilule universale“, merită cu totu dreptul numirea din urmă, de ore ce în faptă nu există aproape nici o boală, la care nu ar fi probată în mii de casuri efectul lor miraculos.

Trimițându-se prețul înainte costă cu espedarea francată 1 sulă cu pilule 1 fl. 25 cr., 2 suluri 2 fl. 30 cr., 3 suluri 3 fl. 40 cr., 4 suluri 4 fl. 40 cr., 5 suluri 5 fl. 20 cr., 10 suluri 9 fl. 20 cr.

Au încersă o mulțime de scrisori, prin cari consumatorii acestor pilule mulțimesc pentru redobândirea sănătății lor după cele mai diferite și grele bôle. Ori-cine a făcut odată încercare, recomandă acest medicament mai departe.

Reproducem aci câteva dintre multele scrisori de mulțămintă.

Leongang, 15 Mai. Prea onorate Domnule! Pilulele D-v. producă adevărată minune, ele nu sună ca alte așa de multe medicamente recomandate, ci ele ajută într adevăr aproape la toate bôlele.

pote să-și vedă de toate ocupațiunile ei cu vioiciune juvenală. Această a mea mulțămintă Vă rog a o întrebuința spre binele tuturor celor cari suferă, și Vă rog totodată, ca să-mi trimiteți din nou 2 suluri pilule și 2 bucați săpun chinezesc.

Bega Szi-György 16 Februarie 1882. Onorate Domnule! Nu Vă pot exprima în destul cordiala mea mulțămintă pentru pilulele D-v. de ore ce pre lângă ajutorul lui D-deu, consorta mea care deja ani îndelungați au suferit de miserie, s'a vindecat prin pilulele D-v., și cu toate că și acum trebuie d n când în când să întrebuințeze din el, totuși sănătatea ei s'a îmbunătățit într atâtu, în cât

Stimate Domnule! Presupunându, că toate medicamentele D-tale vor fi așa de bune, ca renumitului balsam contra degerăturilor, care în familia mea a făcut un sfârșit grabnic la mai multe umflături de degerătură, m'am dec să pe lângă totă neîncrederea mea în așa numitele mijloace universale de leuire, a lua refugiu la pilulele curățitoare de sânge ale D-tale, ca prin ajutorul acestor miel globulețe să bombardez la enorhoidele, de cari suferă de ani îndelungați. Nu esitez de loc a Vă mărturisii acum, că suferința mea învechită după o întrebuințare de 4 săptămâni a încetat cu totul, și că recomand aceste pilule în cercul cunoștințelor mele cu cel mai mare zel. Nu am nimen în contră și decă voi face întrebuințare în public de aceste ale mele șire, însă fără de subsemnarea mea.

Balsam contra degerăturii de I. Pserhofer. de mulți ani recunoscut ca cel mai sigur remediu contra suferințelor de degerătură de tot felul, precum și spre vindecarea ranelor învechite etc. 1 borcaneu 40 cr.

sen, 1 buteliă 2 fl. 50 cr. 1/2 buteliă 1 fl. 50 cr.

Balsam contra gșilor, remediu de încredere spre leuirea umflăturilor la gât. 1 flacon 40 cr.

Pomadă de Tanochinin de I. Pserhofer, de un șir de ani recunoscută de medic ca cea mai bună dintre toate remediile pentru creșterea părului. Un borcan elegant ajustat 2 fl.

Essența de vieță, (Picătură de Praga) contra stomacului stricat, a mistuirii rele și greutăților de tot felul, un remediu de casă escelent. 1 flacon 20 cr.

Plastru universal de prof. Steudel, la rane din lovitură și inpuns, la tot felul de bube rele și la nmflături învechite, ce se sparg periodic la picioare, la deget, la rânile și aprinderile de țig și la multe alte suferințe de acest soi, s'a probat de multe ori. 1 burcan 50 cr.

Sucul Spitzwegerich, medicament de casă în genere cunoscut și escelent contra catarului, reșuselei și a tusei etc. 1 sticlă 50 cr.

Sare universală de curățenia de A. W. Bulrich. Un remediu de casă escelent contra tuturor urmărilor digestiunii stricate precum: durere de cap, amețelă, cărcei la stomach, acreală în gât, suferințe haemoroidale, constipațiune etc. 1 pachet 1 fl.

Alifă americană contra reumatismului, cel mai bun remediu la toate suferințele reumatice, junghiu, Ischias (bôla de tremur), junghiu la urechi etc. 1 fl. 20 cr.

Franzbrantwein 1 buteliă 60 cr. Praful contra asudării picioarelor, 1 Cutiă 50 cr.

Lichior din burueni de Alpi dela W. O. Bernhard. 1 buteliă 2 fl. 60 cr., 1/2 buteliă 1 fl. 40 cr.

Esență pentru ochi de Romershaus

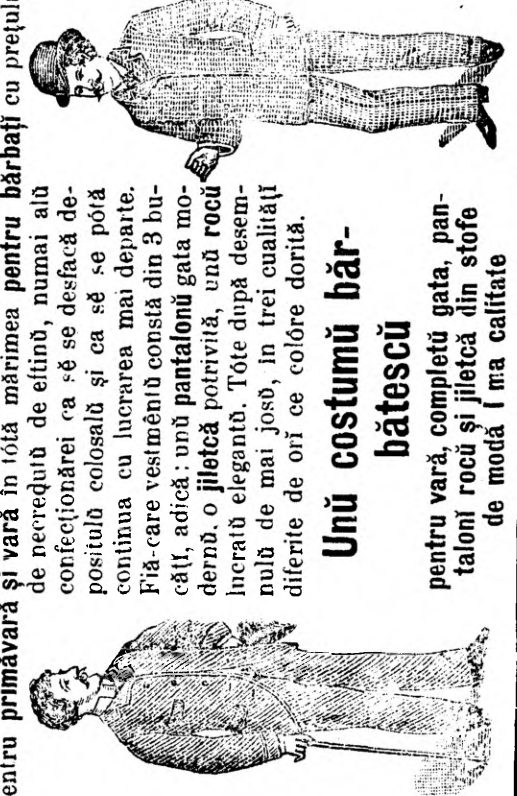
Medicamente Homöopatice de tot felul se află totdeauna gata.

Afară de preparatele aci numite se mai află toate specialitățile farmaceutice indigene și streine, anunțate prin toate țările austriace, și la casă, când unele din aceste specii nu s'ar afla în deposit, se vor procura la cerere cu promptitudine și cât se poate de efin.

Trimiterile prin poștă se efectuează iute, decă se trimite prețul înainte, seu cu rambursă.

Trimițându-se prețul înainte, (mai bine prin mandat postal) este port postal cu mult mai efin, decătu la trimiteri cu rambursă.

PACEA IN EUROPA

este de prevăzută, fiindcă furnisările cele mari de haine pentru streintate s'au suspendat, din cauza căreia fabrica de haine cea mai mare și cea mai renumită a monarchiei s'a văzută îndemnată a da pentru streintate destinate

Vestminte gata în număr de 200, complete, elegante, moderne, pomposi ajustate pentru primăvară și vară în lotă mărimea pentru bărbați cu prețuri de necreșcut de efin, numai alu confectionării ca să se desfacă de ușor și să se poată continua cu lucrarea mai departe. Fia-care vestminte constă din 3 bucați, adică: un pantalon gata mormă, o jiletă potrivită, un rococo încrăuș elegant. Tote după desemnă de mai jos, în trei calități diferite de ori ce coloare dorită.

Un costum bărbătesc pentru vară, complet gata, pantalon rococo și jiletă din stoffe de modă la ma calitate

III calitate: Costumul întreg cel mai fin de stoffe din Reichenberg numai fl. 9.50
II calitate: Costumul întreg, din stoffe mo-derne de Brunn. numai fl. 7.50
I calitate: Costumul întreg, din stoffe de modă la ma calitate numai fl. 5.50

Ca măsură la comandă este suficientă a arăta lungimea pantalonului, grosimea corpului, măsurată peste umeri și lungimea mâncărilor, precum și colorea dorită a costumului. Mostre nu se pot trimite, deorece se află numai vestminte gata. Comandă să efectueze cu rambursă postală prin

„Fekete's“ Herrenkleider-Filiale
Wien, Hundsturmstrasse Nr. 18/59.

ACTIILE

institutilor de credit și economii

„Albina“, „Furnica“, „Timișiana“ și „Ardeleana“

le cumpără și cu prețuri urcate

Cancelaria Negruțiu

în Gherla - Sz.-Ujvár.

Postavuri de Brünn pentru unii elegantii
Costumul de vară într'o bucată (coupon) de Metri 3.10, seu 4 coși de Viena fie-care bucată.
cu fl. 4.80 din cea mai fină
cu fl. 7.— din și mai fină
cu fl. 10.50 din supra fină.
Lână veritabilă.
precum și Kamgara și stoffe pentru pardesiuri asemenea piederii de vojașu bucată cu 4 fl. și 6 fl se trimitt cu rambursă de către Depositul fabricii de postavuri Siegel-Imhof
în Brünn Ferdinandsgasse 61.
firmă pre bine cunoscută ca reală și solidă.
Declarația. Fia-care bucată este în lungime de Metri 3.10 și în lățime de 136 centimetri, de aceea suficientă pentru un bărbătesc complet.
Cunoscuta soliditate și însemnata putere de producțiune a firmăi de mai sus garantează pentru aceea, că se liferăz numai din marfa cea mai bună și întocmai după mostra alasă. De ore ce acum multe firme înșelătoare fac abuzuri sub titlu de „Marlă de Brünn“, deposedul de mai sus trimite 6—20 Mostre gratis și franco.

Avisu d-lor abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe couponul mandatului postal și numerii de pe fășia sub care au primit țiarul nostru până acuma.

Domnii ce se abonează din nou să binevoiască a scrie adresa lămurită și să arate și postaltimă.

Decă se ivesc iredularități la primirea țiarului onor. abonați sunt rugați a ne înconșcința imediat prin carte postale, ca în câtu depinde dela noi, să se delătoreze

ADMINISTR. „GAZ. TRANS“